

OCIELIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg f praet ocieliła się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu; poza tym XVIII w. s.v. cielić się.

Urodzić cielę (o krowie); edere a. eniti a. excludere a. reddere partu, parere, procreare Cn:

Fraza: »krowa się ocieliła«: Bos foetavit, Krowá fie ocieliła. Mqcz 133c.

Formacje współrdzenne cf CIELIĆ SIĘ.

Cf OCIELAŁY, **OCIELENIE**, **OCIELONY**

DD